

Ješče zavolala
na svoje družičky,
na svoje družičky,
věrne tovaryšky.

Něvyřikajčě se,
ach, žádná žádného,
ach, žádná žádného,
mladenečka sveho.

Tak jako sem se ja
sveho vyřikala,
včil sem se ja živa
do pekla dostala.

12. PŘEMĚNA

2335. (*Nápěv 22 [57/9]*)

p. C. Lelek

Byla jedna sira vdova,
co patero ditek měla.

Ene jednu kravu měla,
co syrotkům naležela.

Byla panu mnoho dlužna,
zaplatiť něbylo možna.

Ten pan ji dal tu kravu vzit,
do svojeho chleva zavřit.

Divky šly rano k dojeni,

žadnej kravy živej něni.

Ene jedna živa byla,
co ty sirotky živila.

Šly, oznamily panovi
i take jeho sluhovi.

Ten pan něchtěl temu věřit,
poslal sveho sluhu pozdřit.

Mily paně, jest temu tak,
stal se u nas velky zazrak.

Konička mi osedlajtě,
pistule mi nabijajtě.

Vyjechal do pole zlostně
a střilal do neba hrozně.

Dy's mi, pane, mrch nadělal,
sešli mi psa, by jich sežral.

Ten pan se hned psem udělal,
všecky kravy z chliva sežral.

13. ĎÁBLU ZAPRODANÁ

2336. (*Nápěv 119 [258]*)

Z Uodky od Karnova

Byla jedna vdova,
jednu dceru měla.

Jednu dceru měla,
ďablam zapředala.

Jak matka umřela,
přijeli ďablove,
černi zemanove.

Měli šaty kněžské,
klobučky zemanske
a kopyta konske.

Strůj sa, dzěvče, s nami,
maš byc našum pani.

Na svěcēs něbyla,
matka cě předala.

Počkajcěž, panove,
černi zemanove.

Až ze dvora přijdu,
vašum paňum budu.

Na krchov běžela,
na matčin hrůb padla,

žalostně plakala.

Moj mili macičko,
komu scě mě něchali?

Komuž by inšemu?
Ďablu pekelnemu.

Do domu běžela,
na roh stola sedla,
žalostně plakala.

Strůj sa, dcero, s nami,
maš byc našum pani.

Na svěcēs něbyla,
matka cě předala.

Počkejcěž, panove,
až ze dvora přijdu,
vašum paňum budu.

Na krchov běžela,
na otcův hrůb padla,
žalostně plakala.

Tacičku rozmily,
komuž scě mě něchali?

Komuž by inšemu,
Bohu nejmilšemu.

Panence Mariji
pod ochranu její.

Tacičku rozmili,
maci mě předali,
ďablam poručili.

Do domu běžela,
na roh stola padla,
žalostně plakala.

Strůj sa, dzěvče, s nami,
maš byc našum pani;

na svěcēs něbyla,
matka cě předala.

Počkejcěž, panove,
až ze dvora přijdu,
vašum paňum budu.

Na krchov běžela,
na bratrův hrůb padla,
žalostně plakala.